

dominen berettiget godtgøres, at brugspanthaveren tilsidesætter pligter efter § 592.

Stk. 2. Brugspanthaveren har ret til at betale forfaldne beløb til panthavere med bedre eller med sideordnet prioritet.

Stk. 3. Brugspanteforholdet bortfalder, når ejendommen bortsælges på tvangsauktion, ejeren erklæres konkurs, eller når ejerens dødsbo tages under offentlig behandling som gældsfragåelsesbo.

§ 594. Når brugspanteforhold bringes til ophør eller bortfalder, skal brugspanthaveren snarest aflægge regnskab for sin administration af pantet over for fogedretten, pantsætteren og samtlige panthavere i ejendommen. Bortfalder brugspanteforholdet som følge af en konkurs eller offentlig dødsbobehandling, aflægges regnskabet til skifteretten.

Stk. 2. Regnskabet skal indeholde oplysninger om alle indtægter og udgifter, oppebåret og afholdt af brugspanthaveren. Udgifter, som ikke kan oplyses endeligt, kan brugspanthaveren kun kræve godtgjort, for så vidt deres art og omtrentlige størrelse oplyses ved regnskabsaflæggelsen.

Stk. 3. Brugspanthaveren kan i regnskabet beregne sig et passende vederlag for sit eget og for sine ansattes arbejde vedrørende driften af ejendommen.

Stk. 4. Ophører brugspanteforholdet ikke som følge af tvangsauktion, og udviser brugspanteregnskabet et overskud, skal panthaveren udbetale dette til pantsætteren eller dennes bo.

Stk. 5. Tvist om regnskabet afgøres af fogedretten ved kendelse.

§ 595. Fogedrettens afgørelser efter dette kapitel kan kæres efter reglerne i kapitel 53.

§ 609. . . .

Stk. 2. Når en panthaver i henhold til D.L. 5-7-8 og 9 vil træde til sit pant, skal dette ske ved en af fogedretten foretagen indsættelsesforretning.

Stk. 3. . . .

(Kong Christian V's Danske Lov af 15. april 1683).

5-7-6.

Tager den Panthavendis Huus, eller Gaard, til brugelig Pant, og der kommer Ulykke paa formedelst hans, eller hans Folkis, Skiødisløshed og Forseelse, da bør den Pantsettendis

ikke at lide den Skade; Men kommer Ulykken af andet Uformodendis Tilfald, da kommer Skaden paa den Pantsettendis.

5-7-8.

Holder den Pantsettendis ikke sin Forskrivning med Rentens Erleggelse i rette Tide, eller med Hovedstoelens Betaling efter lovlige Opsigelse, da maa den Panthavendis, om end skjønt Pantet siden til een anden til brugeligt Pant er opdraget, træde til sit Pant og annamme det uden videre Proces, eller Indførsel. Begær hand og Mænd som hannem det skulle levere, da skal hannem nævnis af Tinget uden Ophold tvende gode Mænd. Gjør is der paa Annammelsen Ulovlige Forhindring, da mister dog den Panthavendis ikke sin Rettighed.

5-7-9.

Tager nogen sit Pant til brugelighed, og hand deraf meere aarligen oppebærer, end som den billige Rente af hans Hovedstoel og Tyngde, som paa Pantert hænger, og dets fornøden ved lige Holdelse beløber sig, da bør hand det øvrige afskrive paa Hovedstoelen, eller, om hannem saa synis, levere det til den Pantsettendis; Men hvis hand sin Rente og Bekostning af Godset ej aarligen kand bekomme, da bør den Pantsettendis at gjøre hannem fyldist derfor, naar hand indløser Pantet, eller den Panthavendis tager det til Ejendom.

5-7-10.

Saadan Panterettighed maa den Panthavendis til een anden overdrage, eller pantsætte, men ikke sælge, eller skiøde, førend hand Dom til Ejendom derpaa bekommet haver.

5-7-14.

Have der flere Pant i et Gods, eller Huus, da maa den første Panthavendis udløse de andre; Men vil hand ikke, da maa de, der ere efter hannem, hannem udløse, saa at hand nøjagtigen og billigen for sin Fordring bliver betalt.

Kapitel 55

Umiddelbare fogedforretninger

§ 596. Besiddelseskrav som nævnt i § 528 kan gennemtvinges af fogedretten ved en umiddelbar fogedforretning uden sædvanligt tvangsfuldbyrdselsgrundlag, såfremt den berettigede (rekvirenten) i fogedretten kan godt-